

truust rohkeste kudu-wärt wälja näitnud, mis aga neile mite mele järel põle, kes meie rahwast laita ja alwaks pidada piidwad, — kuid rauad ja masinad on wöeralt maalt laewadega todud, kus selle tarwis juba amugi wabrikud ehitud on.

Mina ei usu küll mite, et mõni meie mees nõnda tõlp on, seda küsima: Mis kasu meil sest raud-teeft on? Sest nad teadwad juba, mis kasu neil olnd ja kui palju rohkem saab weel toma. Palju on selle tö läbi hea järje peale sand. Aga sest on kahju, et iseäranis linna ja alewi kõrtsmikud peawad seda ka wäga kiitma, sest neil on nende sõbradest kaunis sur kasu olnd. Siis oleks meie mehed weel palju rohkem selle töga tenind, kui nad pea-podretsikude käest oleks töd eneste peale wötnud ja oma ma-wendi töle pakkand. Pärast said küll aru, mis oleks pidand ennemalt tegema, eks taga järel kõik targad ole ja nagu ütelda: „Warane lind pühib nota, aga iline kratšib p. . .

Nagu ütlesin, raud-tee on sureks kasuks maa ja linnale, rigile ja rahwale, rikaste ja waestele, neile kes müwad, kui ka neile, kes ostwad, tõmmab linnad teine teise ligemale, lasseb kaugelt todud kauba hinnad alamale, sadab kaupa alwast kaugese male ja teeb ära-räkimata head. Ka meie linnas käiad wöiwad nisama sagedaste rigi isa — Keisri härä küla — Peterburgi linna nagu nüüd Tallinnat, näha sada ja ka seal oma kauba asju aeada.

Pöllu mehed wöiwad ise oma kauba lomad ära numata, sest kui nad oskawad lomi kaswatada, siis mõistwad neid ka küllalt ramusaks sõta. Kes armawad, et Peterburgis rohkem saab, astku aru wantre peale ja sõitku sinna, na mis wurina. Aga kui hind seal alwem on kui siin, mis siis? — Eks küsigu õigest lohast enne järele ja siis on meie jälle telegrahwid, ja sellega wöib teadust sada ja anda üks kaks kolm.

Peterburi on määratu sur lin, kus palju ostetasse ja müttasse, aga kauba hinnad on ka sagedaste — täna ni ja home na. Sellepärast peame ise kõik omad asjad hästi järele armama ja katsuma ja mite wäeräid oma wahel mehiks wötma ja neid seal kohtas tenida lastma, kus meie ise seda küll wöime teha, se on, pornikude ehk üles ostjate kätte andma, et nemad kaugemale witwad ja nõnda meie waewast omale kasu saatwad. — Sellega ei taha ma mite ütelda, et meie raud-tee peal kõik oma ma-kaubad Peterburi ja kaugemale müüa peame wima, et rohkem raha sada, se teeks meie linna rahwale ja ka sagedaste ise omale kahju, kus tihti ka juhtub, et seal alwemalt peab äraandma, kui oma linnas pleks sanud. Uuru-wantrid sawad meie linna palju rahwast maealt maast ja linnast sia jure toma, linnad sawad palju rohkem ma-kaswud, mis maalt linna müüa tuakse, äraprutima kui nüüd. Ka löidwad enam töd ja tenistust kõik linna rah-